
Rozvojová sobě

Rozvojová sobě

LIDOVÉ NOVINY

9.9.2010, rubrika: Titulní strana, strana: 1, autor: MARTIN ZVĚŘINA

Školné čekalo na tuhle vládu.

Když už se má spustit, je zřejmé, že celá koncepce by měla být promyšlená, a hlavně by neměla být pro studenty příliš administrativně náročná.

Je zcela v pořádku, že chce stát peníze, jež studentům půjčuje na vzdělání, vymáhat podobnou cestou jako daně či sociální pojištění. Nakonec splácet má až výdělečně činný člověk, jehož příjem překročí stanovenou hranici, a nebude tedy ohrožen jeho sociální status.

Co z konceptu posvěceného NERVem ale trčí, je nápad, že by půjčky administrovala Českomoravská záruční a rozvojová banka, instituce s pěti pobočkami a 220 zaměstnanci. Síť poboček lze samozřejmě rozšířit a nové zaměstnance přijmout, ale základní námitka, proč zrovna tahle instituce, zůstává. Banka je reliktem let devadesátých a školné je možná vítanou cestou, jak tuhle státem spoluvlastněnou instituci přikrmit.

Co brání tomu, aby školné poskytovaly komerční banky, za státem stanovených podmínek a za státem stanovenou cenu? Můžeme si troufnout odhadovat, že by to zvládly operativněji a komfortněji než polostátní banka. Zájem by na straně bank jistě byl, vysokoškoláci jsou perspektivní klienti, a pokud by hrozil za nesplácení i výraznější postih, byli by to klienti velmi žádaní.

Pokud se ujme nápad se Záruční a rozvojovou bankou, měl by někdo vypsát grant na sledování počtu jejich zaměstnanců a poboček. Lze se totiž obávat, že náklady státu budou výrazně vyšší, než kdyby na tom nechal někoho, ó hrůzo, vydělávat.